

Disertační práce v rozsahu 79 stran, včetně vyobrazení a seznamu literatury, je rozdělena do šesti kapitol. Současný stav problematiky autor pojednává přehledně s důrazem na metodiku detekce převislých výplní, na možné konsekvence pro udržování hygienického standardu dutiny ústní a patologické změny na parodontu. Seznam literárních citací dokládá údaje o vysoké prevalenci převislých výplní a také skutečnost, že této tématice není věnována v posledních letech dostatečná pozornost.

Autor se ve své disertaci chopil zdánlivě dávno ověřené tematiky, avšak literární údaje i výsledky ve vlastním sledovaném souboru svědčí pro potřebu zabývat se znovu rizikovými faktory, které negativně ovlivňují kvalitu ošetření aproximálních kavit. Non lege artis ošetření se může stát příčinou předčasné ztráty zubů i poškození parodontu. Téma je tedy stále aktuální a zkoumání výsledků ošetření i analýza příčin chyb a neúspěchů může být cenným přínosem pro praxi.

Předložená disertace se skládá ze tří samostatných částí, jejichž cíle a metodika vyžadují rovněž samostatnou formulaci.

V první části s experimentálním zaměřením se autor velmi podrobně zabývá morfologií zubní korunky, interproximálního prostoru a plošek v laterálních úsecích chrupu. Cílem této části studie je identifikace konkávních plošek pomocí srovnávacích řezů. Zvolená metodika se jeví jako vhodná a objektivně dokumentující existenci a průběh konkavit styčných plošek a jejich ovlivnění změnou postavení zubu ve vztahu k zubům sousedním. Výsledky měření potvrzují předpoklad, že tvar aproximální plošky a změna v postavení zubů patří k rizikovým faktorům vzniku převislé výplně.

Druhá část práce je epidemiologickou studií prevalence převislých či jinak nevyhovujících výplní II. tř. Blackovy u skupiny studentů. Soubor je vytvořen obvyklou metodou a je homogenní jak co se týče věku, tak pohlaví. Metodika vyšetření a hodnocení výsledků plně odpovídá stanovenému cíli - tj. zhodnocení stavu přítomných aproximálních výplní a hodnocení stavu parodontu, resp. úrovně hygieny dutiny ústní. Dosažené výsledky jsou graficky zpracovány a potvrzují předpoklad nevalné kvality aproximálních výplní jakož i častý nález zánětlivých změn na parodontu.

Cílem třetí části práce bylo ověřit do jaké míry může mít tvar styčné plošky vliv na riziko vzniku převislé výplně u skupiny pacientů stomatologické kliniky. Popsaná metodika

tvorby souboru , způsob identifikace konkavit a hodnocení výsledků je plně v souladu se zadáním Fotodokumentace a přehledná schémata instruktivně doplňují souhrny postupů nezbytných pro lege artis zhotovení aproximální výplně.

Výsledky měření ve srovnávací studii první části disertace podpořily pojmenování konkrétních rizik zhotovení převislé výplně a ohodnocení podílu morfologických poměrů. Rekapitulaci popisů anatomie zubních korunek považuji za příliš obsáhlou a stručný popis možných metodik oprav převisů nesouvisí přímo s cílem práce.

Velikost souboru epidemiologické studie sice nedovoluje aplikaci na populaci, přesto však poskytuje cenné informace o kvalitě ošetření. V této části jsem nenalezla hodnocení OHI- plak, který je udáván jako součást vyšetření. Po formální stránce jsou nevhodně zařazeny legendy k tab.6 a 7 , a grafu 36.

Závěry vyplývající z výsledků pozorování třetí části studie jsou shrnuty do devíti bodů, které všechny potvrzují nezbytnost dodržování lege artis postupů při zhotovení výplně a potřebu následné kontroly. Formulace podmínek pro úspěšné ošetření aproximálních kazů je důležitým výstupem pro praxi s ohledem na kvalitu ošetření.

K práci mám následující otázky : 1) Na grafu 37 jsou patrné výrazné rozdíly v počtu typů výplní a klasifikaci pochybení mezi pravou a levou stranou v horní i dolní čelisti. Je pro tento jev objektivní vysvětlení? 2) Pozoroval autor rozdíly v kvalitě výplně zhotovené při použití matrice s napínačem nebo pouhého pásku s klínkem ? 3) Jakým způsobem byla kontrolována úroveň ústní hygieny u souboru pacientů ze třetí části studie?

Na závěr lze konstatovat, že disertační práce v zásadě splnila stanovené cíle a přes některé formální chyby přispěla k formulaci rizik chybného ošetření aproximálních kazů. S využitím vlastních výsledků podpořila striktní požadavky lege artis diagnostických i preparačních postupů a rovněž zásad zhotovení a modelace výplně. Autor prokázal , že se dobře orientuje jak v dané tématice , tak v sestavení vhodného způsobu metodiky řešení zvoleného problému a osvědčil tak dobré předpoklady pro samostatnou vědeckou práci.
práci

Doporučuji proto předloženou disertační MUDr. Bednáře k obhajobě.

Doc.MUDr.Sylvia Fialová, CSc.
Dvorského 34
783 51 Olomouc-Sv.Kopeček